

מסכת מנחות

פרק ב משנה ד

הַזֵּבַח מִפֶּגֶל אֶת הַנֶּסֶךְ מִשְׁקָדָשׁוֹ בְּכָלִי, דִּבְרֵי רַבִּי מֵאִיר.
וְהַנֶּסֶךְ אֵינוֹ מִפֶּגֶלִין אֶת הַזֵּבַח. פִּיזָד. הַשּׁוֹחֵט אֶת הַזֵּבַח לֶאֱכֹל
מִמֶּנּוּ לְמַחֵר, הוּא וְנֶסְכּוֹ מִפֶּגֶלִין. לְהַקְרִיב מִן הַנֶּסֶךְ לְמַחֵר,
הַנֶּסֶךְ מִפֶּגֶלִין, וְהַזֵּבַח אֵינוֹ מִפֶּגֶל: